

VOT PARTICULAR PRESENTAT PELS REPRESENTANTS DE CCOO A LA PROPOSTA DE DICTAMEN 30/2015 DEL CONSELL ESCOLAR DE CATALUNYA, SOBRE EL PROJECTE D'ORDRE PEL QUAL ES DETERMINEN EL PROCEDIMENT I ELS DOCUMENTS I REQUISITS FORMALS DEL PROCÉS D'AVALUACIÓ EN L'EDUCACIÓ PRIMÀRIA.

Els consellers i conselleres signatàries, en representació de la Federació d'Educació de CCOO, formulen el present **VOT PARTICULAR**:

CCOO considera que les novetats en matèria del model d'avaluació que introdueix l'Ordre és una aplicació de la LOMCE i que no s'aborda la qüestió de l'avaluació en tota la seva complexitat. Malgrat tot, i referit a la proposta de dictamen, compartim la recomanació de que les proves d'avaluació diagnòstica durant l'etapa i la prova d'avaluació de sisè de primària tinguin un caràcter mostral. Així mateix compartim la recomanació de l'increment horari per a les tasques de tutoria i la de formació i informació a les famílies dels canvis curriculars i d'avaluació. No podem compartir l'afirmació que s'estigui abusant dels plans individualitzats, doncs no s'ha aportat documentació que l'acrediti.

CCOO aporta les següents consideracions i propostes:

1. Considerem que aquesta Ordre és una aplicació de la LOMCE, una llei a la que el nostre sindicat s'hi oposa frontalment. Ja al maig de 2015, en el document "Avaluació Diagnòstica de Tercer de Primària. Marc Conceptual", la Generalitat de Catalunya ho recull:

PROVES 3.1. Característiques generals El disseny de les proves de competència comunicativa lingüística i de competència matemàtica de l'avaluació diagnòstica de tercer d'educació primària parteix de l'avançament del nou currículum d'educació primària derivat de la Llei Orgànica 8/2013, de 9 de desembre, per a la millora de la qualitat educativa (LOMCE), del document de competències bàsiques i de les proves internacionals PIRLS, TIMSS i 6 Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu PISA. Les proves proposen situacions-problema que requereixen l'aplicació de coneixements i habilitats.

2. Considerem que el control de currículum que exerceix la Generalitat mitjançant les proves externes de 6è, representa també l'empobriment del currículum. L'educació no pretén la uniformitat, vol també conrear talents personals, àrees d'oportunitat. La creativitat, el coneixement, la riquesa, es construeixen en la connexió de sabers variats a la xarxa social. L'educació ens fa humans, i tota la complexitat humana forma part d'ella: la bondat, la ciutadania responsable, la salut, la solidaritat, la maduresa personal... Tenim mecanismes per donar valor als objectius probablement més importants de l'educació? Qui decideix quines facetes humanes tenen valor? Els que determinen què constitueix valor, orienten l'activitat de tot l'ecosistema educatiu perquè ningú estarà disposat a quedar enrere en aquells aspectes més

valorats. Qui està legitimat per exercir aquest gran poder? Si les proves externes han de constituir la línia d'èxit educatiu de l'alumnat, la conseqüència serà - l'està sent ja- que els centres educatius prioritzaran en la seva activitat l'entrenament per a aquestes proves, deixant de costat altres objectius de l'educació i no valorant-los. El model d'avaluació LOMCE mostra una deslegitimació de la tasca del professorat i de la resta d'agents educatius, i amaga una desconfiança en la seva professionalitat perquè les proves externes homogeneïtzades el que fan és mesurar (que no és una tasca professional) i no avaluar, ja que requereix qualificació professional.

3. Considerem que l'avaluació, la comprovació, és imprescindible en el pensament crític, el rigor científic i la reflexió, permetent perfeccionar-nos. L'error té valor educatiu, sempre que l'avaluació no suposi el final del procés educatiu, que és el que pretenen les proves externes de final d'etapa.

4. Considerem que l'avaluació de competències bàsiques ha de dirigir-se al foment de l'equitat i la igualtat d'oportunitats, dins d'una educació inclusiva.

5. Per a CCOO els exàmens funcionen com a legitimació d'una classificació, com la naturalització d'una selecció social per via acadèmica, donat que la llei no preveu recursos per a la correcció i la millora.

6. CCOO mostra la seva preocupació per l'efecte "sinècdoque" de l'avaluació. La tendència a prendre la part pel tot. Avaluem la competència matemàtica o la competència lectora de una persona i, sense base científica, la utilitzem per fer una consideració global de les seves capacitats, del seu valor total per al sistema educatiu i fins i tot per a la seva vida laboral futura. És una falta de respecte democràtic "determinar la magnitud" de la vàlua d'una persona.

7. L'educació és un procés i avaluar-ho únicament a través de resultats no sembla realista. En el procés educatiu intervenen múltiples factors a més de la pròpia persona: les relacions amb l'entorn social, l'acció del professorat i altres professionals, l'organització del sistema escolar, la família, les polítiques educatives, les condicions materials de les aules, l'arquitectura escolar, les metodologies d'aprenentatge... Hi ha moltes responsabilitats en els resultats educatius de l'alumnat que són aliens a la seva pròpia responsabilitat. No obstant això, les proves fan recaure sobre l'alumnat totes les conseqüències dels seus resultats.

8. En tractar-se d'un procés, es planteja també la dificultat de quan avaluar. La maduració humana no és un procés lineal i homogeni, i s'estén al llarg de la vida. L'efecte d'una acció educativa no té per què ser immediat.

9. A les CCOO ens preocupa la publicitat o la privadesa de les dades obtingudes en qualsevol avaluació. Una expectativa negativa abocada a l'entorn d'una persona sol generar l'efecte de profecia i frenar l'educació en lloc d'impulsar-la. És bé tenir present una coneguda llei de la sociologia, la llei de Campbell, segons la qual si usem un indicador quantitatiu per avaluar un procés social, l'educatiu per exemple, com més influeixi l'indicador en la

presa de decisions, més corromprà el procés social que mesura. A nivell col·lectiu, l'Ordre no evita la classificació dels centres en funció dels resultats de les avaluacions.

Per totes aquestes consideracions, per a les CCOO qualsevol avaluació només podrà ser parcial. Haurem d'acceptar amb humilitat que ens permetrà una aproximació, que no una sentència, al procés educatiu. Si fos possible avaluar-ho tot, i tot al mateix temps, tampoc seria útil. Com podríem afrontar mecanismes que ens permetessin utilitzar tot el coneixement i implementar mesures de millora de tot alhora? Per tot això, és necessari organitzar un nou sistema d'avaluació:

- Que reconegui la parcialitat de qualsevol tipus d'avaluació, analitzi de la millor manera possible diferents aspectes del procés educatiu i utilitzi el coneixement que obtinguem per reorientar els processos de manera contínua.
- Que s'orienti a la millora i que, per tant, els subjectes avaluats –siguin persones o grups- tinguin l'ocasió real de participar en els processos de preparació, ordenació, producció i seguiment de l'activitat avaluadora. L'acció tutorial ha d'acompanyar aquest coneixement crític, que tendeix a condicionar les expectatives que té la persona sobre ella mateixa i les seves possibilitats de superació.
- Que atorgui valor als assoliments de l'alumnat, reconeixent la seva diversitat. D'aquesta forma se'ls encoratja a perseverar en els objectius i a sentir-se capaç de superar les dificultats.
- Que formi part de processos de recerca i acció que ens permetin canviar, innovar, planificar, fer prospectiva, rectificar i corregir. En definitiva seguir educant. I no es podran realitzar aquests processos sense preveure els recursos necessaris.
- Que promogui, de forma experimental i sense conseqüències acadèmiques, la recerca de trajectòries longitudinals de llarg recorregut. Lluny de les avaluacions selectives, que configuri la R+D+i de l'educació com a element constitutiu de l'activitat educativa. Això permetria introduir un vector de canvi, amb millores fonamentades i contextualitzades, compartides i enriquides, parcials però constants.